**Po su dolore ‘e sa entre**
Santu Martini e paraular vanas,
ecini este aintru ecini este in foras.
Pamentu infustu, e pagia de arragia,
su dolore ‘e sa entre si nd’àndidi in biagia,
po more sua, ma non po more tua.

**Po s’ogru malu**
Cristu bìnciada,
Cristu bèngiada,
de onnia mali ti difèndada!
Dus funti ir ci ddu fàinti
e trese ir ci ddu strùmanta: su Babbu, su Figiu, su Spiridu Santu!

**Po sa timòria -** Sa meigìna ‘e sa candela:
Non sìa sa manu mia,
sa ‘e sa Vergini Maria
e de Sant’Orrosa
ca er vona e meigosa
e de Santu Pantaleo,
ca ìa meigau a Deus,
a Deus ìa meigau
e ddìa giuàu !

**Po sa Calà**
Santa Lugìa dd’òbiada Deus e sa Vergini Maria
e ddi nada: “Lugìa eite fàisi?”
“Deur miu ca m’a calau more a is ogros”.
“Lugìa, bai a s’ortu miu
c’apu segau una mata de mura niedda
e segà cun ir manur mias
e apeigà cun is per mius
e faisìdda in nòmene de Deus e de s’Annunzià,
nd’ispèrdada su purpu e i sa calà.”